

В БЪЛ-ГАР-СКА ДУ-ША, Ю-НАК И МО-МА
СО КРИ-ЛЕ-ТЕ СИ ДЕ-ТЕ СЛЪН-ЦЕ-ВО

1. ПРО-БУ-ДИ, ДА ВК-ЛЯТ.
2. ДА ВК-ЛЯТ.
КРАЙ

2. Че се влюбия в дете слънчево
 В дете слънчево - във душата си
 Че се влюбия над България
 Над България, в сьн потънала.
 Пр: Че изсияя огън слънчеви
 Огън слънчеви над нея.
 Че запамя сърце българско,
 Сърце българско, юнашко.

3. Че пробуди се българска земя
 Българска земя, звездокрилата.
 Че запами се вогън слънчеви,
 Вогън слънчеви във душата си.
 Пр: Че родила е ясно слънчице,
 Ясно слънчице небесно.
 Че се влюбия и народите
 И народите зрейная.

